



Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 35

27. srpna 2017

Cena: 8 Kč

Připravme se diskutovat

Vážené sestry, vážení bratři, dovoluji vám, abych vás jménem paní děkanky doc. ThDr. Kamily Veverkové, ThD., jménem odborného garanta prof. ThDr. Zdeňka Kučery, Dr.h.c., i jménem celého pracovního týmu pozvala na další ročník mezinárodní konference pořádané Husitskou teologickou fakultou Univerzity Karlovy ve spolupráci s Církví československou husitskou zaměřené na aktuální témata Husitské teologie.

Tento rok oslavíme v Církvi československé husitské již 70. let od vysvěcení první ženy – duchovní, a proto se 23. - 24. listopadu 2017 budeme věnovat především otázkám:

- 1) Zhodnocení podmínek a následného vývoje služby žen – duchovních
- 2) Reflexe současného postavení služby žen – duchovních vzhledem k jiným církvím / v rámci ekumeny
- 3) Významu služby žen – duchovních v dnešní společnosti

Na konferenci je možné se přihlásit:

a) jako účastníci diskutující v publiku na adrese:

<https://htkonference.wordpress.com/registrace/>

b) jako řečníci, aktivní účastníci s příspěvkem - prosím, postupujte dle instrukcí, které si můžete vyžádat na e-mailu veronika.matejkova@ccsh.cz. Název příspěvku a jeho anotaci zasílejte prosím na tento e-mail do 31. 8. 2017.

S přáním všeho dobrého za organizační tým konference

Veronika Matějková

Žena vysvěcená optikou Hanse Kunga

Kněžské svěcení žen je závažné živé téma. Má vedle teologického – především eklesiologického – základu, výrazný kulturní a civilizační rozměr. Týká se jak dějin smýšlení, tak výhledů i budoucnosti církve, společnosti, rodiny, obce a státu. Naznačených souvislostí se týká knížka Hanse Kunga, již v českém překladu „Žena v dějinách křesťanství“ vydalo nakladatelství Vyšehrad v Praze letošního roku. Originální německý text z roku 2002 přehledně shrnuje výsledky projektů a studií, jež Kung vedl, nebo na nichž se on a jeho spolupracovnice podílely. Léty neztratily na své aktualitě, naopak, jeho prozíravé postřehy jsou v současné evropské krizi vyzývavější. Kniha se dobře čte: jazyk je věcný, úsporný a uspořádání spisu jasné a přehledné. Upozorňuji na příjemný zážitek,

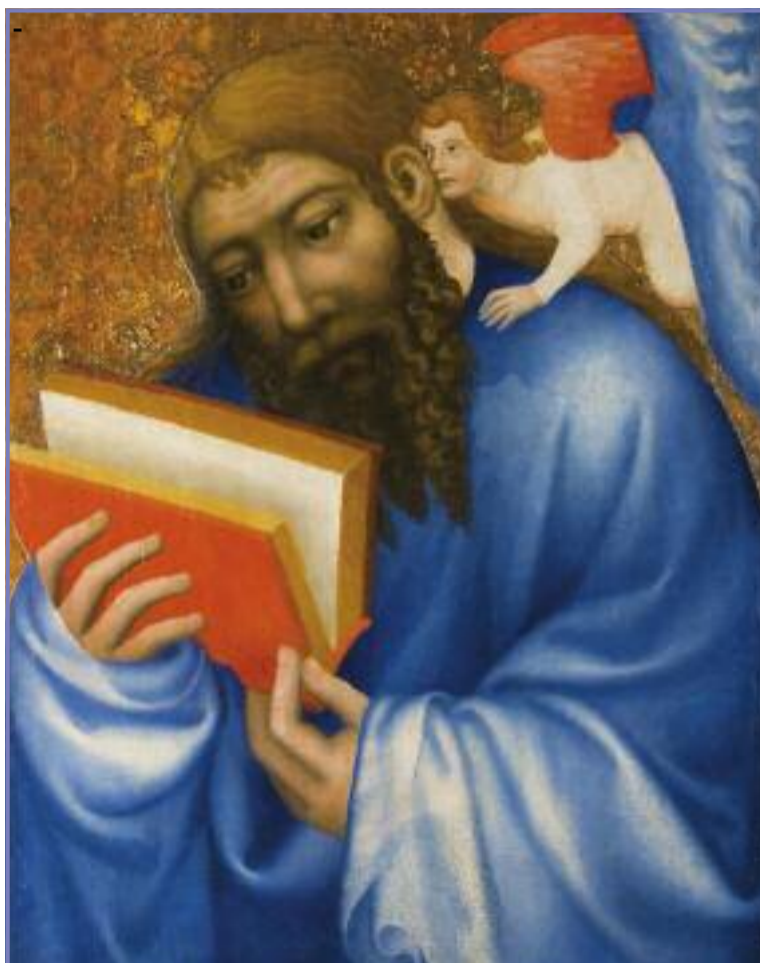
chci čtenáře našeho listu získat k četbě, povzbudit k účasti na konferenci nebo diskuzích, jež by se ve vikariátech i náboženských obcích mohly otevřít. Moje řádky nejsou recenzí knížky, jsou výzvou k tvůrčímu myšlenkovému setkání s autorem.

Byl jsem Kungovým univerzitním posluchačem v letním semestru 1968/69. S úctou i kritičností sleduji a studentům a studentkám vykládám jeho myšlenkovou zeň od spisu *Wahrhaftigkeit* (Důvěryhodnost, NJ 1968) a *Unfehlbar* (Neomylný, NJ 1970) až po *V co věřím?* (NJ 2009, ČJ 2012) a *Dobrá smrt* (NJ 2014, ČJ 2015). Někteří na to našli svoji totožnost ve víře.

PROMĚNY POROZUMĚNÍ SVĚTU

Hans Kung se vyrovnává s výdobytky i zápornými stránkami

Dokončení na str. 3



Po loňském otevření rekonstruovaných zahrad kláštera sv. Anežky České pokračuje Národní galerie v Praze oživením tamější expozice středověkého umění.

„Výstava Očím skryté. Podkresba na deskových obrazech 14. - 16. století ze sbírek Národní galerie v Praze přináší návštěvníkům sbírkové expozice středověkého umění v Čechách nevšední zážitek. Spolu s originálními díly mohou odhalovat jejich skryté vrstvy, a být tak svědky někdejších prvních fází vzniku vzácných obrazů,“ uvádí autorka a kurátorka výstavy Štěpánka Chlumská. Díky technologickému průzkumu pomocí speciální kamery schopné snímat obraz v infračerveném spektru je představeno více než padesát stěžejních děl, od nejstarších památek deskového malířství z dílen Mistra Vyšebrodského oltáře, Mistra Theodorika, Mistra Třeboňského oltáře a Mistra Rajhradského oltáře až po pozdně gotické deskové obrazy dílen

V Anežce uvidíte i očím skryté



Mistra Svatojiřského oltáře, Mistra Litoměřického oltáře či Monogramisty IW. Divák má možnost porovnat skrytou podkresbu přímo s originální malbou.

Anežský klášter poskytuje i další program. Na loňské zpřístupnění revitalizovaného kláštera Anežka nově! navázal program Anežka live!, který bude postupně proměňovat celý areál v živý prostor pro kulturu a volný čas. Výstavu Očím skryté pak na sklonku roku vystřídá výstava Očím na odív. Výzdobné techniky v malířství a sochařství 14. - 16. století. Výstavu Očím skryté můžete v „Anežce“ vidět až do 17. září.

Obr.: Mistr Theodorik:

Sv. Matouš Evangelista. © NG

red

O bustě patriarchy i ekumeně v Lounech

Podíváme-li se na webové stránky naší církve do rubriky „Pozvánky“ či do „Fotogalerie“, zjistíme, že se zde často a pravidelně objevují zprávy z lounské náboženské obce; podobně je tomu v Českém zápasu, kde jsme se v nedávné době mohli dočíst například o festivalu Kouzlo světla, kdy se návštěvníkům našeho sboru naskytl jedinečná příležitost vidět interiér této funkcionalistické stavby v „zeleném světle“. V lounské náboženské obci, kde od roku 2004 působí sestra farářka Helena Smolová, absolventka naší Husitské teologické fakulty UK, to evidentně „žije“ i díky přátelství a partnerství s místní knihovnou a základní uměleckou školou.

• Jak tyto kontakty vznikly, jsou svázány s tvou osobou nebo jsi při svém příchodu navázala na již fungující vztahy? A jak je tomu s ekumenou v Lounech? Jednou jsme se bavily

o nepříliš vstřícném postoji místního představitele jedné z církví... Pohnuly se trochu stojaté vody v tomto směru?

Přišla jsem do lounské náboženské



obce, která byla stabilizovaná po předchozím krátkém působení Juraje Dovaly, pozdějšího brněnského biskupa. Koncerty zde probíhaly i dříve, sestra farářka Beranová se věnovala např. práci s dětmi a vedla také dětské pěvecké sbory. Ty už dnes neexistují. Různé umělecké a vzdělávací aktivity vznikly za mého působení. Nový nápad přinesla vždy situace. Velkou výhodou v tomto směru je, že sestra předsedkyně rady starších Ivana Derflerová působí jako učitelka ZUŠ v Lounech. Pomáhá také politická angažovanost bratra Vládi

Honse, který je v současné době zastupitelem města a členem kulturní komise.

Ekumena v Lounech je smutné téma. S římskokatolickou farností bohoslužby nekonáme od r. 2008, kdy se vztahy mezi mnou a katolickým duchovním vyostřily díky kauze „překřtívání“... Myslím si, že je lepší bohoslužby nekonat, když je někdo vnímá jako naprosto nesmyslnou záležitost, protože má pocit, že se neshodujeme v ničem. Evangelický bratr farář nechce sloužit bohoslužby jen s jednou církví, takže v lednovém týdnu se za jednotu křesťanů modlíme každý zvlášť. Udržujeme ale kontakty s římskokatolickou farností.

Dokončení na str. 3

Žena vysvěcená...

Dokončení ze str. 1

moderny. To od svého vzniku činí naše teologie. Proto je nám blízký, zejména v kritickém respektu k vědě a současnému snažení mravnímu. Rámecem jeho teologie je však jiné pojetí církve než české reformace, na něž navazujeme. Vědecké uchopení teologicko-filozofických otázek metodicky začíná zkoumáním dějin, jež ústí do bilance problému. Küng pozoruje, že se v průběhu dějin mění souřadnice obrazu světa a tím i obsah jednotlivých pojmů a vztahů. Sahá k řeckému pojmu paradigma, jímž se rozumí obvykle gramatický vzor, podle něhož se ohýbají podstatná jména či slovesa. Autor miní vyjádřit, že tvarově a jazykově stejné pojmy či symboly nabývají odlišné obsahy, podléhají proměnlivosti v různých dějinných úsecích křesťanství podle toho, čím se – v prostoru obrazu světa – v tom čase rozumí „podstata křesťanství“.

Hovoří o 1) prvotním křesťanském apokalyptickém paradigmatu, o 2) raně církevním helénistickém paradigmatu, 3) středověkém římskokatolickém, 4) reformačně protestantském, 5) novověkém osvícenském a konečně 6) o současném postmoderním, podle jeho názoru ekumenickém paradigmatu.

Pro teologické zkoumání složitého a zároveň celostního problému postavení žen v dějinách křesťanství je zásadně důležité vidět názory i skutečné postavení a působení žen v paradigmatických souvislostech. Posláním teologie je zabývat se skutečným životem církve a světa,

nikoli ideálními názory o nich; tím se liší od gnóze, od ideologie.

OBSAH A VÝZVA SPISU

Hans Küng svůj dějinný přehled o ženách v křesťanství řadí do pěti kapitol, jež v podstatě odpovídají řazení paradigmat. Poslední pátá kapitola spojuje výklad v moderně a postmoderně. Obsahuje i kritické otázky církvím, konkrétní reformní cíle, podněty k vidění církve jako společenství svobody, rovnosti a sourozenectví. Studie je uzavřena výzvou, jež platí nejen katolíkům, nýbrž i husitům – a celému křesťanství – NEVZDÁVAT TO!

Knihy spolehlivě informuje o teologických, filozofických civilizacích i politických názorech a podmínkách postavení a služby žen. K východí a závěrečné kapitole máme připomínky. To je pochopitelné, neboť naše východisko biblického trojičního personalismu a jeho důsledky pro reformační pochopení církve jsou jiné než pojednávaného autora. Prodělali jsme bolestnou i radostnou stoletou cestu modernistických zápasů, ústících až k odchodu z klínu katolické církve. Tím více si vážíme bratrství a sesterství v Kristu, jež je obsahem realistického ekumenismu. A také víme, že v současné situaci moderního pohanství a střetu civilizací je nutné ve své víře vytrvat a živě o ni zápasit. Ale to již přesahuje smysl mého článku a vztahuje se k diskuzím na připravované konferenci Vysvěcená žena. Na shledanou.

Zdeněk Kučera,
vědecký garant konference

O bustě...

Dokončení rozhovoru ze str. 1

tolickou farností v sousedních Lenešicích. To je potěšitelné.

• **28. října loňského roku jste na své místo v kostele opět vrátili bustu Karla Farského po jejím mnohaletem uložení v depositu. Jaký je tvůj pohled na dílo prvního patriarchy a vůbec na teologii a přístup celé naší první generace? Musím přiznat, že mě osobně nesmírně zaujal vztah Farského k přírodě a ke stvoření, na který upozornil Tomáš Procházka v nedávno vydaném sborníku a rovněž v článku v ČZ č. 24. Otevřel mi oblast, o které jsem doposud mnoho nevěděla...**

Sochu dr. K. Farského jsme vrátili do sboru, kde také původně byla. Ještě bychom časem chtěli umístit na protější stranu bustu Jana Husa, která rovněž zdobila bohoslužebný prostor. Ta původní se ovšem nedochovala. Na prvním patriarchovi mě zaujala jeho odvaha vydat se samostatným směrem, hodně riskovat, a schopnost ustát všechny církevně-politické tlaky, které vznikly nové církve provázely. Obdivuhodná je jeho osobní angažovanost a obětavost, které pravděpodobně také vedly k jeho předčasné smrti.

Pokud jde o teologii, myslím si, že tato generace hledala, jakým smě-

rem se nová církev vydá. Je mi jistě sympatický jejich smysl pro liturgii a svátostný život. Pokud jde o christologii a trinitologii, myslím si, že teprve poválečná generace vrátila církev do ekumenického společenství s jasnou věroučnou základnou.

• **Tento rok si naše církev připomíná krásné 70leté výročí svěcení žen. Co bys jako žena – farářka – uvedla na otázku „vybavenosti“ ženy pro duchovenské poslání? Osobně mám pocit, že žena má v sobě od přírody například více empatie či soucitu, otevřenost...**

Myslím si, že žena má svoje přirozené obdarování podobně jako zase muž má jiná. K tomu pak vždycky přistupují také osobní nadání a předpoklady. Domnívám se, že si na konkrétním místě musí každý duchovní vytvořit aktivity, které jsou mu blízké. Je to vždy spojené s možnostmi, které nabízí daná obec.

Služba žen farářek je obtížná, pokud rodinu mají i pokud jsou samy. Rodinný život s sebou nese povinnosti a nutnost dělit čas mezi církev a rodinu. Svobodné osobě náboženská obec rodinu nenahradí, takže obvykle trpí osamělostí. Nepříznivě působí také překládání lidí z místa na místo. Schopnost adaptovat se na nové prostředí v cizím městě a kraji nemá každý stejně dobře rozvinutou. Těmito těžkostmi duchovenské služby, které se týkají ve



Husův sbor v královském městě

Královské město Litovel se nachází v poklidné krajině při řece Moravě. Ta se u Litovle rozbíhá do několika ramen a svými zákrutami vytváří četná malebná zákoutí. Pro vsudypřítomnou vodu si město vysloužilo název „Hanácké Benátky“.

Budova Husova sboru pak stojí ve velice krásném a poetickém místě – sousedí s Nečizem a Uničovským rybníkem, vzhlíží na budovu gymnázia, jejími sousedy jsou také budova základní školy a Sochova i Kollárova vila.

Původně byla v roce 1874 postavena ke zcela jiným účelům – vznikla jako první sokolovna na Moravě. Podle návrhu Jana Kunčara ji posta-

vil litovelský stavitel Otakar Douša. V průběhu první světové války budova sloužila jako vojenský lazaret. Armádní způsob užívání budovy ji ale natolik zdevastoval, že se sokolská jednota vzdala plánů na její obnovu. Budovu odkoupilo město, a když v roce 1920 vznikla Církev československá, našla v ní své útočiště. Po několika letech práce a budování byl kostel –

Sháníme pianino a kontrabas

Náboženská obec ČČSH Havlíčkův Brod shání pro koncerty a zkoušky v našem Husově sboru pianino a kontrabas v dobrém stavu, za přiměřenou cenu a odvoz. Přejeme si, aby Kristus, hudba, láska a radost sídlila v našich srdcích a zveme k návštěvě i pobytu na naší faře v Havlíčkově Brodě.

Kamila Magdalena Lukasová, farářka

O věcích a zemi, které prostě nejsou možné

Až do 17. září můžete v Náprstkově muzeu zhlédnout výstavu „Příběh Tibetu“. „Tibet je pro nás země zaji-mavá, často zmiňovaná, ale stále poněkud záhadná. Její tisíciletá historie není příliš známá. Národní muzeum i proto ze svých sbírek připravilo výstavu „Příběh Tibetu“. Návštěvníky provede dějinami, kulturou i náboženstvím Tibetu, historií Tibetu jako státního útvaru, seznámí s rolí dalajlámy jako aktivního společenského činitele, vztahem mandžuských císařů a tibetských dalajlámů a mnohými dalšími historickými souvislostmi,“ říká generální ředitel Národního muzea Michal Lukeš. Návštěvníci si zde mohou prohlédnout zlatené plastiky, nádherné malby nebo rituální hudební nástroje.

Tibet je spojován s dnešní čínskou autonomní oblastí. Ta však zahrnuje přibližně polovinu historického Tibetu. Kulturní Tibet zaujímá ještě daleko rozsáhlejší území než ten historický.

Zřejmě prvním Evropanem a křesťanem, který do Tibetu zavítal, byl Odorik z Pordenone, jinak také Odoricus Boemus – Oldřich Čech. Oldřich byl synem českého vojáka Mattussiho – česky Matúše, který

Husův sbor – slavnostně otevřen, a to 4. září 1927.

Při Husově sboru vznikly také různé spolky a kroužky. Konaly se zde přednášky, byly pořádány poznávací výlety, za varhany se střídali významní hudebníci, známý byl také orchestr Husova sboru, a samozřejmě se tady sloužily bohoslužby a byla poskytována další pastýřská péče.

Mezi významné osobnosti duchovních, kteří sloužili v Litovli, se řadí faráři František Dokoupil, Přemysl Dostál, Lubomír Hrudník, Josef Bezděčka a Rostislav Valušek.

V současné době Husův sbor zdaleka neplní jen účel náboženský, ale je i významným kulturním místem města Litovle. Kromě bohoslužeb se zde konají koncerty, akce pro seniory, akce pro děti, přednášky, oslavy církevních svátků, dětské besídky základních škol a mnoho dalších aktivit. Probíhají zde pravidelné zkoušky pěveckých souborů – Litovelští Koledníci a Hanácká Muzika, konají se zde také biblické hodiny a pravidelná setkání Klubu pro děti Cvrček.

90. výročí Husova sboru si připomeneme slavnostní bohoslužbou v neděli 10. září 2017 v 9 hodin, na kterou jste srdečně zváni.

Lucie Haltořová



Dokončení na str. 4



IX. ročník setkání mládeže CČSH a jejich přátel

IX. ročník setkání mládeže Církve československé husitské a jejich přátel letos hostí Olomouc. Program se bude odehrávat zejména v Husově sboru v Olomouci a v nejbližším okolí. Heslo provázející rok 2017 je inspirované prorockým textem Ezechiele 36,26: *Nové srdce, nový Duch. Pojďme do nitra, k vlastním pramenům. Tam proniká Duch, který dává prostor naší svobodě a jejímu naplnění. Duch působí také v nitru vztahů, uprostřed našeho setkávání a společnosti. Pojďme a okusme, jak dobrý je Duch Boží v nás a mezi námi. Na konkrétním místě*

a v konkrétním čase... Utužme naše vzájemné vztahy. Osobní setkání je nenahraditelné. Akce proběhne 15. - 17. září v Olomouci. Cena: 250/400 Kč (v ceně ubytování i strava). Přihlásit se můžete na webových stránkách <http://setkani-cesh.webnode.cz>, kde najdete i veškeré další informace. Neváhejte se přihlásit včas! Vážené sestry a vážení bratři v náboženských obcích, prosím širte každý sám za sebe mezi mladými. Jsou vítáni všichni bez jakéhokoli vymezení.

O věcích a zemi...

Dokončení ze str. 3

Sám ovšem napsal, že to nebyl příjemný zážitek. Píše, že „užil věci hrozné“ – velké množství koster. Dále pak píše: „A také jsem tam slyšel hudbu všelikého druhu, nejvíce však harfy, na něž kdosi úžasné hudl. A z toho byl takový hluk, že strach převeliký na mne dolehl.“ Místní vyprávěli, že jde o pozůstatky patřící lidem „démona podsvětí, kteří na pekelné hudební nástroje hrají, aby lidi přilákali a usmrtili.“ Odborníci nevědí, jaké přesně údolí Oldřich navštívil, ale považují za možné, že Oldřich viděl ostatky vojáka Alexandra Makedonského. Ten tudy kdysi táhl na východ a střetl se s vojáky indických vládarů. Tóny, které Oldřich slyšel, se

dnes vysvětlují prudkými změnami teploty. Za zmínku stojí, že další cestovatel dorazil do Tibetu, konkrétně do Lhasy, až o 300 let později, v roce 1624. Vzhledem k tomu,



Obživu poskytují Tibetánům jaci. V horách se jich pase na 12 milionů.

že Tibet obecně nerad přijímal cizince, ať už šlo o misionáře či obchodníky, byl Oldřichův spis hlavním zdrojem informací o Tibetu až do konce 18. století. Oldřichův návrat v roce 1330 do františkánského kláštera v Pordenone nejprve

žádnou pozornost v klášteře nezbudil. Nepoznali ho zprvu nejen v klášteře, ale ani jeho příbuzní. Mniši také Oldřichovi nevěřili, že je jejich misionářem, vracejícím se z cest po Asii. Nestávalo se totiž, aby se misionáři ze svých cest navraceli. Mise mezi neznabohy končila většinou smrtí. Oldřichovo vyprávění o dalekých zemích, o kterých mniši nikdy neslyšeli, také nezbuzovalo důvěru. Jeho zážitky komentovali jako věci „které žádný křesťanský křesťan vidět nemohl, leda v omámení dábelkém, protože prostě nejsou možné.“

Naštěstí u Oldřichova lůžka sedával řádový kněz Guillelmus de Solana a zapisoval vše, co mu Oldřich vyprávěl. Oldřichovo vyprávění bylo zachyceno v knize „Popis východních krajů světa“.

VD

Zdroj: NM, Wikipedie, foto: NM

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 28.8. 2017, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
From Baroque To Jazz
Jan Kalfus – organ / varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, W. A. MOZART, G. GERSHWIN

úterý 29.8. 2017, 17.00
Michal Hanzal – varhany
František Bílek – trubka
G. F. HÄNDEL, J. S. BACH, G. P. TELEMANN, W. A. MOZART

středa 30.8. 2017, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Hana Jonášová – soprán
L. VIERNE, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, F. SCHUBERT

středa 30.8. 2017, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
soubor historických nástrojů
Václav Návrát – barokní housle
A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

čtvrtek 31.8. 2017, 17.00
PRAGUE MOZART TRIO
Štefan Britvik – klarinet
Miloš Bydžovský – klarinet
Petr Němeček – fagot
Yvona Škvárová – mezzomezzosoprán
W. A. MOZART, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, L. V. BEETHOVEN

pátek 1.9. 2017, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 1.9. 2017, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrát – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzomezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

sobota 2.9. 2017, 17.00
Marie Šestáková – varhany
Anna Vršinská – mezzomezzosoprán
A. DVOŘÁK, J. S. BACH, A. VIVALDI, D. BUXTEHUDE

sobota 2.9. 2017, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková – housle
Vratislav Vlha – hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

neděle 3.9. 2017, 17.00
Josef Popelka – varhany
Vladimír Frank – housle
G. F. HÄNDEL, L. V. BEETHOVEN, W. A. MOZART, A. CORELLI

neděle 3.9. 2017, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Hejmánková – soprán
Miroslav Laštovka – trubka
A. VIVALDI, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. GERSHWIN

Změna programu vyhrazena.
Placená inzerce

Zprávy

Jáhenské svěcení

Jste srdečně zváni na bohoslužbu do Chrámu pokoje Církve československé husitské v Hrádku nad Nisou, kde přijme ses. Mgr. Martina Tomčíková svátost jáhenského svěcení. V neděli 27. srpna v 9.30 hodin. **JP**

Přednáška o Zimbabwe

Srdečně zveme na vyprávění cestovatele Pavla Bendy o Zimbabwe. V úterý 26. září v 15 hodin ve sboru naší církve v Praha 8 - Karlíně (Vítkova 13, zasedací místnost).

Republika Zimbabwe je země, kam se moc nejezdí. Přitom nabízí nádhernou přírodu – Viktoriiny vodopády, jedny z největších na světě, nebo safari – a to hezčí než v jiných zemích. Nebo také svéráznou historií – středověké hrady, stavěné Afričany, ale i městečka jak z divokého západu. **ZH**

Kalendář Blahoslav 2018

Nezapomeňte si objednat co nejdříve **Kalendář Blahoslav 2018**, a to buď písemně na adrese: prodejna Blahoslav, Wucherlova 5, 160 00

Praha 6, případně e-mailem: prodejna.blahoslav@ccsh.cz, telefonicky: na 220 398 117 či SMS 724 142 467. Uveďte příjemce faktury, příjemce zásilky, příp. zda si zásilku vyzvednete osobně. **red**

Návštěva

Dne 6. 8. jsme v Bratislavě měli návštěvu emeritního patriarchy Jana Schwarze. Bratr Schwarz kázal, bratr Klenovský četl texty Pisma sv. a bratr biskup liturgoval. Ten den bylo více radostí. Tři děti – Maxmilián, Sebastián a Benjamin – přišly,

aby příští neděli přijaly poprvé večerň Páně. Po bohoslužbách jsme se posadili ke stolu a oslavili nejen příjezd bratra Schwarze, ale také narozeniny bratra Josefa Adalbertmanna, který je příslušníkem naší církve ve Slovenské republice, ač on sám je z Brna. Avšak bohoslužeb se účastní poměrně pravidelně, protože přijíždí s br. biskupem. Br. Schwarz vysvětlil také svoji životní zkušenost s klinickou smrtí, která ho potkala poté, co jej srazilo auto při jízdě na kole. Lidé odcházeli před 12. hodinou. Nechtělo se nám. **Jan Hradil**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ



Petrovo vyznání

V textu jsou vynechané dvojice písmen - najdete je v nápovědě, ovšem v přeházeném pořadí.

.. j.. m..i.. s.. b..a ž..é..

Nápověda:

yn, iv, si, áš, ho, oh, es, Ty

Řešení z čísla 34: *Silná víra.*

Jana Krajčřířková

Rozloučení s Cath Mossovou

K rozloučení s Cath Mossovou se setkáme ve sboru Alberta Schweitzera, kde pracovala jako pastorační asistentka v Církvi československé husitské. Ve čtvrtek 31. srpna v 17 h. Adresa: U Michelského Mlýna 124/27, Praha 4 – Michle. Přineste sebou vzpomínky, fotografie, cokoli dalšího ke společnému vzpomínání. Kdo by se chtěl podělit o zážitek s Cath, který pro něj byl důležitý, bude vítán. Po rozloučení bude připraveno pohoštění.

(Probíhá rekonstrukce části ulice U Michelského mlýna od sboru k Nulselské ulici. Počítejte s komplikacemi při parkování. Kdo může potvrdit předem svou účast, popř. přání i ostatní oslovit, dejte nám vědět v předstihu. e-mail: mikulecka@ccshmichle.cz; tel.: 728 047 030)

Za radu starších:
E. Mikulecká, J. Krajčřířková,
E. Mlezivová
Za pražskou diecézi:
D. Tonzar, biskup
P. Binder

